

Ақийда дарслари (178-дарс). Набий алайҳиссаломнинг баракалари ила оз сувнинг кўпайиши

19:00 / 11.04.2022 3595

هَيْبِيْدُحْلَأْوَهَئِامَرْشَعَعَبْرَأَهَيْبِيْدُحْلَأْمُوَيْأَنُكَهَلَأَقُهَنَعُهَلَلَايَضَرِءَارْبُلَنَعُهَيْلَعُهَلَلَاىَلَصِيَّبَنَلَأَسَلَجَفَهَرْطَقَاهِيَفُكُرْتَنَمَلَهَتَحَاهَانَحَزَنَفُهُرْئَبَرْيَغَاهَنَثَكَمَفُهُرْئَبَلَايَفَّجَمَوَصَمَضَمَفِإَمَبَأَعَدَفُهُرْئَبَلَهَرِيفَشَهَلَعَمَلَسَوَهَأَنْبَئَأَكَرْتَرَدَصَوَأَتَرَوَهَأَنِيَورَهَتَحَاهَنِيَقَتْسَهَأَمُثِدِيَعَبَ.

Баро розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Худайбия куни ўн тўрт юзта эдик. Худайбия бир қудуқдир. Биз унинг сувини тортиб олдик. Ҳатто унда бир қатра ҳам қолдирмадик. Бас, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қудуқнинг четига ўтиридилар. Сўнгра сув сўрадилар. Кейин оғизларини чайиб туриб, қудуққа пулладилар. Бир оз кутиб турдик. Сўнгра ичиб-ичиб сероб бўлдик. Уловларимиз ҳам сероб бўлдилар».

هَيْلَعُهَلَلَاىَلَصِيَّبَنَلَأَسَلَجَفَهَرْطَقَاهِيَفُكُرْتَنَمَلَهَتَحَاهَنَحَزَنَفُهُرْئَبَرْيَغَاهَنَثَكَمَفُهُرْئَبَلَايَفَّجَمَوَصَمَضَمَفِإَمَبَأَعَدَفُهُرْئَبَلَهَرِيفَشَهَلَعَمَلَسَوَهَأَنْبَئَأَكَرْتَرَدَصَوَأَتَرَوَهَأَنِيَورَهَتَحَاهَنِيَقَتْسَهَأَمُثِدِيَعَبَ

رَمَأْفُوْمُمْ آهَنْ أَهَنْ هَتَّدَحْ آهَنْ رِيَغْ آنْتَثَدَحْ يَذْلِلْ لِلْثَمَبْ هَتَّدَحْ فَ ، مَلْسَوْ
آنْيَوْرِيَّتَحْ آلْجَرَنِيَّعْ بَرَآ آشَاطَعْ آنْبَرَشَفْ نِيَوَالْرَعْلَا يَفَحَسَمَفْ آهَيَتَدَازَمَبْ
ءَلْمُلْنَمْ ضَنَّتْ دَالَكَتَيَهَوَآرِيَعَبَقْ سَنْ مَلْنَنْ رِيَغْ وَادَإِوَآنَعَمَهَبَرَقْ لُكْ آنْأَلَمَفْ
هَتَّلَاقْ آهَلَهَهَتَّأَيَّتَحْ بَرْمَتَلَآوَرَسَكَلَنْمَآمَهَعَمَجَفْ ». مُكَدَّنْعَ آمَهَعَمَجَفْ آهَلَآقَهَمُثْ
ءَهَأَرَمَلَكَلَتَبَمَرَصَلَكَلَادَهَلَلَا يَدَهَفْ . اُمَعَزَ آمَكَيَبَنَهَوَهَهَسَآنَلَرَحَسَأَتِيَقَلْ
يَرَأْخَبَلَا آمُهَأَورْ . اُمَلْسَأَوَهَتَمَلْسَأَفْ.

Имрон ибн Ҳусойн розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бир юришда бирга эдик. Ул зот мени ўз олдиларидағи марқабга қўйдилар. Жуда ҳам қаттиқ чанқадик. Юриб бораётсак, бир аёл икки қўзанинг орасида оёғини осилтириб ўтирибди. Биз унга:

«Сув қаерда?» дедик.

«Сув йўқ», деди у.

«Сенинг аҳлинг билан сувнинг ораси қанча?» дедик.

«Бир кечаю бир кундуз», деди у.

«Юр Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олдилариға!» дедик.

«Расулуллоҳ нима?» деди у.

**Биз уни ҳоли-жонига қўймай, Набий соллаллоҳу алайҳи
васалламнинг ҳузурларига олиб бордик. У бизга айтган гапларини у
зотга ҳам айтди. Фақат у зотга етим болалари борлигини ҳам айтди.
Бас, у зот унинг икки қўзасини олиб келишга амр қилдилар ва
қўллари ила уларнинг оғзини силадилар. Биз қирқ нафар чанқоқ
киши ичиб сероб бўлдик. Ўзимизнинг барча кўза ва
мешкобларимизни тўлдириб олдик. Туялар сувга тўлганидан ёрилиб
кетай деди. Сўнgra у зот:**

**«Ўзингизда бор нарсаларни келтиргинглар», дедилар. Биз у аёлга
ўзимиздаги нон бурдалари ва хурмоларни жамлаб бердик. У ўз
аҳлига бориб:**

**«Мен одамларнинг энг сеҳргарига ёки улар даъво қилаётганидек,
Пайғамбарга учрадим», деди.**

Аллоҳ ўша аёл сабабли ул кўчманчиларни ҳидоят қилди. У ҳам мусулмон бўлди. Улар ҳам мусулмон бўлдилар».

Иккисини Бухорий ривоят қилган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди